

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

20-02 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van mevrouw (...) (hierna klaagster) jegens mevrouw (...) (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid), mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk (lid) en mevrouw drs. S. Klimesova (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

In een e-mail van 8 januari 2020 attendeerde het College van Toezicht klaagster op het bestaan van het door de NVO beschikbaar gestelde klachtformulier. Op 17 januari 2020 om 05:41 uur ontving het College van Toezicht vervolgens een e-mail van 17 januari 2020 van klaagster inhoudende een klacht over verweerster. Bij e-mail van 17 januari 2020 om 06:07 uur deelde klaagster mee de klacht niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij brief van 30 januari 2020.

Het College verklaarde de klacht op 9 februari 2020 ontvankelijk. Bij brief van 17 februari 2020 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Bij e-mail van 11 maart 2020 en bij brief van 16 maart 2020 verleende het College aan verweerster uitstel om te reageren tot 30 maart 2020. De reden hiervoor was dat zij de klacht een paar weken later had ontvangen omdat zij niet meer werkzaam was op het door klaagster opgegeven werkadres.

Het College ontving het verweerschrift gedateerd 20 maart 2020 bij e-mail van 25 maart 2020.

Het College informeerde partijen bij brief van 23 juni 2020 dat was besloten om in deze zaak een hoorzitting te houden op 2 september 2020 om 14.00 uur. Op 2 september 2020 om 11.47 uur stuurde klaagster een e-mail naar het College dat zij ziek was. Zij verzocht om de zitting te verplaatsen. Het College besloot om de hoorzitting te laten doorgaan. De hoorzitting vond plaats via Microsoft teams.

Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat op 15 september 2020 naar partijen is gestuurd. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak. Partijen kregen de gelegenheid om binnen een termijn van twee weken op het verslag te reageren. Verweerster deelde bij e-mail van 18 september 2020 mee geen opmerkingen te hebben. Klaagster reageerde bij e-mail van 17 september 2020, zeven e-mails van 19 september 2020 en vijf per papieren post verzonden documenten die het College op 23 september 2020 ontving. Het College legde de reacties van klaagster bij e-mail van 12 oktober 2020 voor aan verweerster.

Het College besloot op 16 oktober 2020 dat het zich voldoende geïnformeerd achtte om uitspraak te doen.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klaagsters dochter X is geboren in februari 2005. Gedurende de periode waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, hadden beide ouders het gezag.

2. In het schooljaar 2016/2017 ging dochter X naar school A, een reguliere school voor voortgezet onderwijs. Dochter X werd in 2018 onder toezicht gesteld van een gecertificeerde instelling.

3. In het begin van het schooljaar 2018/2019 werd dochter X geplaatst op school B. School B is een boven-schoolse voorziening die is bestemd voor leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben. School B verzorgt onderwijs voor maximaal twee jaar. School A en school B maakten gedurende de periode waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, deel uit van het samenwerkingsverband C.

4. Verweerster was in de periode waarop de onderhavige klacht betrekking heeft in dienst bij het samenwerkingsverband C als gedragswetenschapper.

5. Verweerster zond bij e-mail van 7 september 2018 een conceptversie van het OPP (Ontwikkelingsperspectiefplan) van dochter X naar klaagster. Deze versie betrof het schooljaar 2018/2019. In haar e-mail schreef verweerster -voor zover hier van belang- het volgende:

‘In de bijlage het OPP zoals ik dat nu in concept heb gemaakt. Willen jullie het doorlezen en bij eventuele opmerkingen hoor ik dat graag.’

6. De conceptversie van het OPP bestond uit een ‘Deel A: Algemeen deel van het ontwikkelingsperspectiefplan (OPP)’ en een ‘Deel B: Handelingsdeel van het ontwikkelingsperspectiefplan (OPP)’.

7. In dit document staat in deel A -voor zover hier van belang- het volgende:

‘X krijgt een onderwijs instroomtraject aangeboden bij school B met gebruik van IVIO (*een aanbieder van (duale) Nederlandse taal- en rekenopleidingen; CvT*) boeken per april 2018. Het lukt haar echter niet om hier gebruik van te maken. Ze komt 1 keer en daarna wordt zij afgemeld door moeder. Eind schooljaar (*schooljaar 2017/2018; CvT*) wordt opnieuw in een gesprek afgesproken dat de enige kans voor X is om weer in te stromen in een reguliere school is via school B. Zij krijgt voor de resterende periode en voor in de vakantie voor 2 vakken IVIO materiaal mee (...). Na de vakantie start zij dan in de middaggroep op school B voor in eerste instantie 1 dagdeel, opbouwend tot 3 dagdelen. De overige dagen werkt zij thuis aan het IVIO materiaal; 2 VWO.’

8. Deel B bevatte een door verweerster opgestelde beschrijving van de beoogde doelen en werkwijzen voor dochter X in het schooljaar 2018/2019.

3. Het standpunt van klaagster en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. Klaagster klaagt erover dat verweerster in het OPP heeft opgenomen dat school B de enige weg was voor dochter X naar passend onderwijs. Het is onjuist dat dit specifieke onderdeel de enige manier is naar passend onderwijs. Er bestaat namelijk ook een ‘thuiszitterstafel’ waarbij dochter X direct een nieuwe school zou hebben gehad.

2. Verweerster heeft dit OPP zonder de feedback van de gezaghebbende ouders opgesteld. Verweerster heeft het OPP op de mail gezet naar klaagster maar klaagster had te veel stress. Door

het gedwongen kader waarin zij zich bevond, heeft zij haar e-mail niet gelezen.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Aangezien verweerster sinds 1 november 2019 niet meer werkzaam is bij het samenwerkingsverband, kan zij geen verweer bieden aan de hand van e-mails of andere schriftelijke bewijsstukken. Verweerster heeft geen toegang meer tot deze documenten. Wel kan zij aangeven hoe het traject van dochter X is doorlopen.

2. Ten aanzien van de klacht dat verweerster in het OPP heeft geschreven dat plaatsing bij school B de enige weg is naar passend onderwijs, merkt zij het volgende op. In het OPP valt te lezen dat op de eerste school van inschrijving van dochter X (school A) vanaf het schooljaar 2016/2017 verschillende gesprekken zijn gevoerd met het zorgteam van de school vanwege de zorgen over X. Er was sprake van een toenemende mate van (ongeoorloofd) verzuim. Dit heeft geleid tot volledig thuiszitten van X eind 2017. Hierover zijn ook diverse gesprekken gevoerd met de leerplichtambtenaar. Moeder verklaarde dat zij wist dat zij in overtreding was door haar kind thuis te houden omdat zij de school niet passend genoeg vond voor haar dochter.

3. In verschillende gesprekken op school en met de leerplichtambtenaar is gezegd dat klagster het recht had om een andere school te vinden voor haar dochter. De toenmalige school A had geen zorgplicht omdat X daar welkom was in een tweede klas MAVO/HAVO. Klagster heeft verschillende keren aangegeven op zoek te gaan naar een andere school en daarbij geen hulp nodig te hebben. Echter, aan het einde van het eerste kwartaal van 2018, was het klagster nog niet gelukt om een naar haar idee passende school te vinden. Dochter X zat inmiddels al een paar maanden thuis. Daar in een nieuw gesprek op school werd aangegeven dat X last zou hebben van angsten ten aanzien van bepaalde leerlingen, is gesproken over een plaatsing bij school B. Dit om haar vanaf daar in een kleinschalige veilige setting een instroomtraject te bieden richting een andere school binnen het samenwerkingsverband. Klagster en X zagen deze route om verschillende redenen niet zitten. De leerplichtambtenaar heeft toen gesteld dat als geen gebruik zou worden gemaakt van het bovenschoolse B, een proces-verbaal zou worden opgemaakt. Immers, klagster was al meerdere malen in de gelegenheid gesteld om een andere reguliere school te vinden. X zat inmiddels al maanden thuis en het samenwerkingsverband en de leerplichtambtenaar spraken gezamenlijk uit dat rechtstreeks doorstromen naar een nieuwe reguliere school geen realistische optie was vanuit een langdurige thuissituatie. Dit zou de kans op een nieuwe faalervaring voor X met zich meebrengen.

4. Hoewel het in het OPP misschien te krachtig is gesteld (omdat bovenstaande onderbouwing niet in het OPP is opgenomen), was plaatsing bij school B op dat moment voor dochter X de enige passende weg naar regulier onderwijs. Klagster heeft toen gezegd dat zij zich wel kon indenken dat een dergelijke plek kansen zou bieden om richting een schoolse omgeving te gaan. Nu X thuis zat, had klagster moeite om X te motiveren om een juist dag- en nachtritme te volgen. Daarnaast voelde klagster zich mogelijk door de stellingname van de leerplichtambtenaar gedwongen om mee te werken aan dit traject aangezien anders een proces-verbaal zou worden opgemaakt. Er was ook sprake van een ondertoezichtstelling met een gezinsvoogd die de stellingname van de leerplichtambtenaar ondersteunde. Het lukte niet om voor klagster en dochter X passende hulpverlening te vinden in die periode aangezien zij niet akkoord gingen met de aangeboden hulp.

5. Klaagster gaf aan dat X het niet eens was met de plaatsing bij school B aangezien zij daarover verhalen had gehoord die haar beangstigden. Omdat het X niet lukte om bij de gesprekken aan te sluiten daar zij amper naar buiten kwam, heeft verweerster bij wijze van uitzondering een thuisbezoek gebracht bij klaagster en X. Dit om klaagster te ondersteunen bij het motiveren van haar dochter om naar school B te gaan zodat er geen proces-verbaal zou komen. Daarbij zijn de angsten van X besproken, te weten het moeten passeren van andere scholen met leerlingen die haar pesten/hadden gepest en dat het mogelijk was dat op school B leerlingen zaten die X kende uit haar verleden. Verweerster heeft in dit gesprek afgesproken dat X een aangepast instroomprogramma bij school B kon krijgen waarbij rekening werd gehouden met bovengenoemde angsten qua schooltijden en schooldagen zodat X deze kinderen niet zou tegenkomen. Er was voor de eerste periode een wegbreng- en ophaalschema gemaakt zodat ze in eerste instantie niet alleen hoefde te reizen naar school B maar zou worden gebracht en weer opgehaald. Met als uiteindelijk doel dat dit werd afgebouwd. Ook is in dit gesprek aangegeven om verdere hulpverlening aan te vragen zodat X zou worden geholpen bij haar angsten. Deze hulpverlening werd om verschillende redenen afgehouden of kwam niet tot stand. Helaas is het X amper gelukt om naar school B te gaan in de periode april-juli 2018 en in het schooljaar 2018/2019. Er zijn veel gesprekken geweest die eerst het karakter hadden van bijstellen van doelen zodat successen zouden worden behaald. Later kregen ze een meer dwingend karakter.

6. De rol van verweerster -die toen als orthopedagoog werkzaam was voor school B- was steeds geweest om binnen de mogelijkheden van school B mee te denken aan de vormgeving van een maatwerktraject waarbij rekening werd gehouden met de onderwijsbehoeften van X. Daarnaast zijn ook de grenzen aangegeven van wat school B kon bieden. De casus is daarna bij het samenwerkingsverband komen te liggen, bij een collega van verweerster.

7. Verweerster is van mening dat zij heeft gehandeld volgens de Beroepscode 2017 van de NVO door het gesprek met klaagster en X steeds open en transparant te houden met vermelding van de grenzen, eisen en mogelijkheden. Verweerster was met het gezin bezig geweest met een gezamenlijk doel, rekening houdend met de specifieke onderwijsbehoeften van het gezin als geheel en van X in het bijzonder.

8. Wat betreft de klacht dat verweerster het OPP heeft opgesteld zonder feedback van de gezaghebbende ouder, merkt verweerster het volgende op. Het OPP was een groeidocument. Met het opstellen was al gestart tijdens de gesprekken over X bij school A. Een collega van verweerster, die als gedragswetenschapper werkte voor school A, had klaagster in een eerder stadium in de gelegenheid gesteld om in het OPP de bevorderende en belemmerende factoren van X in te vullen naast het al ingevulde. Klaagster kon hiermee aangeven hoe ze haar dochter zag en wilde weergeven. Deze collega had het OPP per e-mail naar klaagster gestuurd nadat zij dit in een 'op overeenstemming gericht overleg' had toegelicht. Het is klaagster toen niet gelukt om dit gedeelte in te vullen. Er was geen reactie gekomen op de mail, ook niet na het nogmaals benoemen van deze mogelijkheid in een gesprek. Toen in een nieuw 'op overeenstemming gericht overleg' was besloten dat X naar school B zou gaan, diende het OPP te worden aangevuld met de doelen voor school B. Het al opgestarte OPP heeft verweerster toen verder ingevuld. Verweerster heeft toen ook de bevorderende en belemmerende factoren voor X ingevuld. Aangezien klaagster eerder niet had gereageerd op de mogelijkheid om dit zelf te doen, heeft verweerster een eerste aanzet gegeven. Verweerster had dit gedaan om klaagster te ondersteunen. Op 7 september 2018 had zij het concept-OPP naar klaagster gestuurd. Klaagster heeft echter nooit op deze mail gereageerd waardoor tijdens de begeleiding van X bij school B de beoogde doelen enkel als leidraad zijn gebruikt.

Klaagster was tijdens de vele voorbereidende gesprekken namelijk wel m ndeling akkoord gegaan met deze doelen.

9. Met de huidige regels over privacy en de AVG, is het versturen van het OPP per e-mail niet meer aan de orde. Dit gebeurt nu via een beveiligings sleutel of via een beveiligd platform. Hoewel het niet noodzakelijk is dat akkoord wordt gegaan met een groeidocument, had verweerster mogelijk wel een schriftelijke bevestiging van klaagster moeten krijgen waarin zij verklaarde het eens te zijn met het handelingsdeel van het OPP (deel B). Echter, aangezien verweerster in de veronderstelling verkeerde dat klaagster geen op- en aanmerkingen had op het OPP, was zij ervan uitgegaan dat klaagster mondeling akkoord had gegeven op het OPP. Het verbaast verweerster ten zeerste dat klaagster nu, ruim anderhalf jaar later, hier op terugkomt. Klaagster had vele momenten gehad om te reageren op het OPP: tijdens gesprekken of via de e-mail.

10. Wat betreft de stelling van klaagster dat in het OPP niet is ingespeeld op de vermeende hoogbegaafdheid van X terwijl daarvoor in 2019 budget is gegeven aan de samenwerkingsverbanden, merkt verweerster het volgende op. In de periode voorafgaand aan de plaatsing van X bij school B en tijdens de periode van plaatsing, had verweerster in haar ondersteuningsaanbod ingespeeld op de eventuele kwaliteiten van X. Dit ondanks het feit dat haar toets-scores aan het einde van de brugklas zeer bedroevend waren. Zij had aan X IVIO-modules aangeboden op twee VWO-niveau. Het was X echter niet gelukt om zich aan de gestructureerde werkwijze van het IVIO-schema te houden.

11. Verweerster is van mening dat zij als orthopedagoog van school B niet in gebreke is gebleven. Zij heeft steeds gehandeld in overleg met andere professionals en het samenwerkingsverband, ten dienste van de behoefte en ontwikkeling van dochter X.

5. De hoorzitting

Verweerster brengt in de hoorzitting van 2 september 2020 -voor zover hier van belang- het volgende naar voren.

1. In het Reglement voor het College van Toezicht staat dat een klacht moet worden ingediend met een klachtformulier van de NVO. Verweerster kan in de stukken niet teruglezen dat het College klaagster hierop heeft gewezen.

2. Elk kind met een voorgeschiedenis van langdurig thuiszitten, angst-gerelateerde klachten en onduidelijkheid over een passend perspectief qua onderwijs, zou eenzelfde traject zijn aangeboden als dochter X. Verweerster behandelt gelijke gevallen gelijk. Verweerster heeft in overleg met collega's, klaagster, de gezinsvoogd en de leerplichtambtenaar gekozen voor een bewezen pedagogische interventie: een tijdelijke boven-schoolse voorziening bij school B waarin zou worden toegewerkt naar passend onderwijs voor X. Er bestond ten tijde van dit besluit een dwingend karakter tot plaatsing op school B vanuit de gezinsvoogd en de leerplichtambtenaar. Middels gesprekken met klaagster en dochter X op kantoor, school en een huisbezoek, heeft verweerster de tijd genomen in het voortraject. Dit heeft zij gedaan om commitment te vinden voor het gezamenlijk doel om X weer naar school te laten gaan.

3. Het is niet waar dat het OPP is opgesteld zonder de feedback van de gezaghebbende ouders. Klaagster is tot twee keer toe in de gelegenheid gesteld om invloed uit te oefenen op het OPP, en indien wenselijk haar zienswijze toe te voegen. Klaagster heeft pas in juli 2019 een eerste reactie

gegeven op het OPP toen zij een klacht wilde indienen bij de Autoriteit Persoonsgegevens over het OPP. Middels overleggen en e-mails is steeds met klagster gesproken over het bijstellen van de doelen in het OPP en de uitwerking hiervan in het handelingsdeel van het OPP (deel B). Aangezien klagster reageerde op e-mails over bestellingen van IVIO-boeken voor school B, op afspraken voor overleg en zij ook de e-mail gebruikte bij het afmelden van dochter X, was verweerster ervan uitgegaan dat klagster het OPP had gelezen en geen opmerkingen hierover had. Hierdoor is verweerster er ook vanuit gegaan dat zij een professionele relatie mocht aangaan met haar cliënt. Verweerster is echter nooit overgegaan tot de administratieve afwikkeling en ondertekening van het OPP doordat al snel bleek dat de doelen steeds moesten worden bijgesteld en hierover veel gesprekken nodig waren. Op dit punt is zij in gebreke gebleven.

4. De voormalig werkgeefster van verweerster, die verweerster bijstond tijdens de hoorzitting, deelt mee dat zij in haar hoedanigheid van gedragswetenschapper in januari 2018 om tafel is gegaan met klagster, de leerplichtambtenaar en school A om te zoeken naar het best passende traject voor dochter X. Toen zijn afspraken gemaakt die zijn vastgelegd in de rapportage van een 'op overeenstemming gericht overleg'. In maart/april 2018 is het traject richting school B in gang gezet. Verweerster kwam daarna in beeld als gedragswetenschapper werkzaam voor school B.

5. De voormalig werkgeefster van verweerster deelt voorts mee dat dochter X in januari 2018 al vijf maanden thuiszat. Er was echter geen sprake van een zorgleerling in de betekenis die het samenwerkingsverband daaraan geeft. Dochter X had een pestverleden en moest naar een andere school. Klagster gaf vervolgens tot en met maart 2018 aan dat zij zelf een andere school zou zoeken voor haar dochter. De situatie van een noodzakelijk onderwijs- en zorgarrangement speelde dus niet. Dochter X was op dat moment ook nog steeds welkom bij school A. Daar kon zij gewoon blijven. School A wilde ook meewerken aan het wegwerken van de achterstanden bij de dochter. Klagster was in maart 2018 nog niet gekomen met een voorstel voor een andere school. In maart 2018 zat de dochter al acht maanden thuis. Toen is dwang en drang gekomen vanuit de gezinsvoogd en de leerplichtambtenaar. Er werd besloten om de plaatsing op school B door te zetten. Toen kwam verweerster in beeld. Plaatsing op school B zou zorgen voor structuur en schoolritme bij dochter X. Vanuit school B kon worden doorgeplaatst naar een passende vervolgschool. Elk kind dat zo lang thuis zit, krijgt een soortgelijk advies.

6. Verweerster deelt mee dat bij dochter X geen onderzoek is gedaan naar hoogbegaafdheid. Er waren in maart 2018 geen documenten bekend van eerdere onderzoeken waaruit dit naar voren kwam.

7. De voormalig werkgeefster deelt voorts mee dat een OPP een algemeen deel heeft en een handelingsdeel. De school vult het algemeen deel in. Vervolgens wordt het gesprek gestart met de ouders, eventueel aanwezige hulpverlening en vaak ook met het kind. In het handelingsdeel komen de doelen te staan. Klagster had bezwaar kunnen maken tegen het algemeen gedeelte maar heeft dit niet gedaan. Klagster is twee keer verzocht om een inbreng te leveren voor het algemeen deel wat betreft de plaatsing van dochter X op school B.

8. Verweerster deelt mee dat daarnaast verschillende gesprekken zijn gevoerd over de gang naar school B waarna de doelen een aantal keer zijn bijgesteld. Klagster is daarmee mondeling akkoord gegaan. Klagster heeft toen de gelegenheid gehad om hier op terug te komen.

9. De voormalig werkgeefster van verweerster deelt voorts mee dat zij als gedragswetenschapper

was betrokken bij het voortraject. De klacht gaat echter niet over het voortraject. Dochter X was een angstig meisje dat niet terug wilde naar haar stamschool A. Klaagster verklaarde dat ze zelf zou zoeken naar een andere school. Dan is er geen aanleiding om een onderwijs- of zorgarrangement in gang te zetten.

10. Verweerster deelt mee dat deze casus in eerste instantie kwam uit het reguliere onderwijs. Toen was de mogelijkheid van school B al aan de orde gekomen maar klaagster ging daarmee niet akkoord. Toen het thuiszitten voortduurde, initieerde de leerplichtambtenaar een gesprek met klaagster, dochter X, verweerster en de voormalig werkgeefster van verweerster. De leerplichtambtenaar verklaarde in dit gesprek dat de dochter naar school B moest en dat er geen andere mogelijkheid meer was.

6. Nadere informatie klaagster

Klaagster deelde in reactie op het verslag van de hoorzitting op 2 september 2020 samengevat nog het volgende mee.

1. In december 2017 zocht klaagster contact met een nieuwe school voor haar dochter. Deze school maakte geen deel uit van het samenwerkingsverband C. In reactie hierop nodigde de coördinator hoogbegaafdenonderwijs van deze school klaagster en haar dochter uit voor een kennismakingsgesprek in januari 2018.
2. Dochter X was onder dreiging van uithuisplaatsing naar school B gegaan.
3. Verweerster had het concept-OPP via de e-mail bij haar 'gedropt'. Hiermee bewees verweerster echter nog niet dat de ouders van X voldoende waren geïnformeerd over school B.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

1.1. Artikel 11 (Het indienen van een klacht) van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (in werking getreden op 1 januari 2018) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

- '1. Een klacht wordt met een door de NVO beschikbaar gesteld klachtformulier ingediend.
2. Het klachtschrift dient minimaal te omvatten:
 - a. naam, adres, woonplaats, e-mailadres en telefoonnummer van de klager;
 - b. naam en werkadres of woonadres van de verweerder;
 - c. een omschrijving van de klacht met de gronden waarop deze berust, zo mogelijk met vermelding van de artikelen van de Beroepscode die op de klacht van toepassing zijn;
 - d. datum en handtekening.'

1.2. Artikel 12 (Beoordeling van de ontvankelijkheid) van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (in werking getreden op 1 januari 2018) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

- '1. Het College van Toezicht besluit dat een klacht niet ontvankelijk is in de volgende gevallen:

- a. het klachtschrift voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 11 lid 2;
- b. wanneer het College al eerder een uitspraak heeft gedaan over dezelfde klacht, tenzij sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden;
- c. klager heeft geen belang bij de behandeling van de klacht tenzij het College van oordeel is dat behandeling in het belang is van de kwaliteit van de beroepsuitoefening van de leden van de vereniging;
- d. de bewaartermijn van het dossier conform artikel 34 van de Beroepscode van de NVO is verstreken.'

2. Artikel 31 (Dossiervorming) van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'2. In het dossier scheidt de pedagoog feiten van meningen en vermeldt hij de bron indien hij ook gegevens opneemt die van een ander afkomstig zijn. De pedagoog draagt er zorg voor de zienswijze van de cliënt en, voor zover relevant, de (verschillende) zienswijzen van de leden van het cliëntstelsel worden opgenomen in het dossier.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwaam beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Wat betreft het gebruik van het klachtformulier, merkt het College op dat artikel 11, eerste lid, van het Reglement voor het College van Toezicht bepaalt dat een klacht wordt ingediend met een door de NVO beschikbaar gesteld klachtformulier. Het nalaten om dit formulier te gebruiken is echter geen grond voor niet-ontvankelijkheid. De gronden voor niet-ontvankelijkheid staan limitatief vermeld in artikel 12, eerste lid van het Reglement. Het nalaten om het klachtformulier te gebruiken staat hier niet bij. De klacht is derhalve ontvankelijk. Overigens is het zo dat het College klagers in beginsel altijd attendeert op het bestaan van het klachtformulier. Het gebruik van het klachtformulier verdient namelijk de voorkeur om redenen van doelmatigheid. Klaagster is bij e-mail van 8 januari 2020 op het bestaan van het klachtformulier gewezen.

3.1. Verweerster is in maart of april 2018 bij de zaak van dochter X betrokken geraakt in haar hoedanigheid van gedragswetenschapper werkzaam voor de boven-schoolse voorziening school B. Van geen van de gebeurtenissen die daarvoor hebben plaatsgevonden, kan haar derhalve een verwijt worden gemaakt.

3.2. De eerste klacht is dat verweerster op 7 september 2018 in de conceptversie van het OPP heeft opgenomen dat school B de enige weg was voor dochter X naar passend onderwijs. Klaagster is van mening dat er meer wegen openstonden om dit te bereiken.

3.3. In de versie van 7 september 2018 heeft verweerster inderdaad opgenomen dat school B de enige kans was voor dochter X om weer in te stromen in het reguliere voortgezet onderwijs. Dit was

namelijk de realiteit aan het einde van het schooljaar 2017/2018. Halverwege het schooljaar 2017/2018 waren er nog wel andere mogelijkheden voor dochter X. Zo was zij op dat moment nog steeds welkom op haar 'stamschool' A die de leerachterstanden wilde helpen wegwerken. Een andere mogelijkheid die toen nog openstond, was overplaatsing naar een nieuwe school buiten het samenwerkingsverband waarvoor klagster zich zou inspannen. In maart 2018 had dit echter nog niet tot een resultaat geleid terwijl de dochter op dat moment al acht maanden thuiszitter was. De leerplichtambtenaar stelde vervolgens de gang naar school B verplicht. De gezinsvoogd ondersteunde dit. Vanuit deze tijdelijke voorziening kon dan worden toegewerkt naar een herstart van het reguliere onderwijs. Binnen dit verplichte kader vonden derhalve de contacten tussen verweerster, klagster en dochter X plaats. Gelet hierop heeft verweerster in het OPP van 7 september 2018 terecht het standpunt ingenomen dat op dat moment een alternatief voor school B niet (meer) voor handen was, en dat school B de enige manier was om te komen tot passend onderwijs ook al was klagster het hier niet mee eens. Een eventuele hoogbegaafdheid van dochter X -waarvan tijdens het onderhavige onderzoek overigens niet is gebleken- is dan niet relevant. Van het bestaan van een 'thuiszitterstafel' waarbij dochter X direct een nieuwe school zou hebben gehad, is evenmin gebleken. Klagster heeft deze mogelijkheid niet verder onderbouwd. Deze klacht is ongegrond.

4.1. De tweede klacht is dat verweerster het OPP heeft opgesteld zonder de feedback van de gezaghebbende ouders. Het College gaat er vanuit dat klagster hiermee doelt op de versie van het OPP van 7 september 2018. Van het bestaan van latere versies is niet gebleken. Deze versie bestond uit een Algemeen deel (deel A) en een handelingsdeel (deel B).

4.2. Gebleken is dat verweerster deze versie van het OPP op 7 september 2018 aan klagster heeft voorgelegd met het verzoek het door te lezen en van eventuele opmerkingen te voorzien. Klagster heeft niet op dit verzoek gereageerd omdat zij haar mail niet had gelezen omdat zij last had van stress vanwege het gedwongen kader waarin zij zich bevond, hiermee kennelijk doelend op de verplichte plaatsing van haar dochter op school B.

4.3. Verweerster verklaarde hierover dat het OPP een groeidocument is en dat met het opstellen al was gestart in de periode dat dochter X nog op school A zat. Voldoende staat vast dat in die periode een collega van verweerster, en dus niet verweerster, klagster in de gelegenheid heeft gesteld om de voor X bevorderende en belemmerende factoren in het OPP op te nemen. Klagster heeft hierop niet gereageerd, ook niet nadat zij nogmaals op deze mogelijkheid was gewezen in een gesprek. Op het moment dat vaststond, dat X naar school B moest, heeft verweerster het OPP aangevuld met de doelen voor school B, en met de voor X bevorderende en belemmerende factoren aldaar. Deze versie heeft zij op 7 september 2018 in concept naar klagster gestuurd. Ook op deze versie heeft klagster niet gereageerd. Klagster heeft derhalve nooit formeel ingestemd met het OPP terwijl artikel 26, tweede lid van de Wet op het voortgezet onderwijs bepaalt dat het bevoegd gezag en de ouders overeenstemming moeten hebben bereikt voor het handelingsdeel van het OPP voordat dit kan worden vastgesteld.

Desalniettemin is het College van mening dat verweerster hiermee niet strijdig met de Beroepscode 2017 van de NVO heeft gehandeld, en dan met name niet strijdig met artikel 31, tweede lid van de Beroepscode 2017. Aannemelijk is namelijk dat klagster in de vele voorbereidende gesprekken en e-mailcontacten met verweerster nooit heeft geprotesteerd tegen de inhoud van het op dat moment al bestaande OPP. Aannemelijk is ook dat verweerster de doelen in het OPP steeds heeft bijgesteld naar aanleiding van de gesprekken met klagster en haar dochter, en dat klagster hiertegen in die periode geen bezwaar heeft gemaakt terwijl zij hiervoor alle gelegenheid had. Verweerster mocht er

gelet hierop van uitgaan dat overeenstemming bestond tussen de school (het bevoegd gezag) en de ouders over het handelingsdeel van het OPP. Verweerster had er wel beter aan gedaan om de overeenstemming formeel vast te leggen, zoals zij ook zelf in haar verweerschrift aangeeft. Echter, door dit na te laten, is zij gelet op het bovenstaande niet getreden buiten de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. Deze klacht is ongegrond.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 26 november 2020 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris